

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích v senátě složeném z předsedy JUDr. Romana Bárty a přísedících Dany Petrové a Marie Brúnové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. 5. 2013 **t a k t o**:

Obžalovaný

X X X X X

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, t.č. XXXXX,

j e v i n e n , ž e

dne 16. října 2011 po 01.00 hodině v katastru obce Zlatá Koruna, okresu Český Krumlov, ve vodáckém kempu před restaurací Kemp U Kučerů čp. 150, ve stavu mírné alkoholové intoxikace srozuměn s tím, že může řidiče odjíždějícího vozidla usmrtit, vystřelil z legálně držené střelné zbraně zn. Glock 17, ráže 9 mm, kterou držel jako sportovní střelec, nejméně pět ran, přičemž tři rány zasáhly levou stranu odjíždějícího vozidla tov. zn. Opel Vivaro 1,9 CDTI, RZ XXXXX, které řídil XXXXX, nar. XXXXX, přičemž dvě střely zůstaly v zadní části vozidla, jedna střela pronikla do přední části vozidla vedle řidiče, přičemž nejnižší průřezové zatížení této střely bylo přibližně $345,99 \text{ J/cm}^2$, střela s průřezovým zatížením větší než 50 J/cm^2 může již způsobit smrt a u řidiče vozidla mohlo dojít ke smrti při poranění nitrohručních či nitrobřišních orgánů, zvláště pak při zasažení srdce, hrudní a břišní srdečnice a plicnice,

t e d y

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému usmrcení jiného a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestního činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

pokus zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 140 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se za to

Podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na **5 (pět) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se zařazuje obžalovaný pro účely výkonu trestu odnětí svobody do věznice s dozorem.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se ukládá obžalovanému trest propadnutí samonabíjecí pistole zn. Glock 17, ráže 9 x 19, výrobního číslu FTY140 s typově příslušným zásobníkem.

O d ů v o d n ě n í :

Ze svědeckých výpovědí XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, znaleckých posudků z oboru zdravotnictví odvětví psychologie, zdravotnictví odvětví psychiatrie, zdravotnictví – soudního lékařství, z oboru balistiky a fyzikální chemie, protokolu o ohledání místa činu, rekonstrukce, vyšetřovacím pokusu, fotodokumentace a z části z výpovědi obžalovaného soud zjistil tento skutkový stav.

Dne 15. 10. 2011 navštívil obžalovaný XXXXX v odpoledních hodinách kemp restauraci U Kučerů v obci Zlatá Koruna, okres Český Krumlov společně se svou rodinou. V průběhu dne požíval alkoholické nápoje a ve večerních hodinách odešel z domova a vzal si s sebou legálně zdrženou zbraň zn. Glock 17, ráže 9 mm se zásobníkem, v němž byly ostré náboje.

V nočních hodinách obžalovaný znovu navštívil uvedenou restauraci, ve které byl poškozený XXXXX, nar. XXXXX, který v minulosti po kratší dobu udržoval intimní vztah s manželkou obžalovaného. Poškozený XXXXX z restaurace odešel a do této restaurace kolem 01.00 hodiny odjel se svým vozidlem tov. zn. Opel Vivaro 1,9 CDTI, neboť v restauraci si zapomněl mobilní telefon a cigarety. Tyto věci převzal poškozený od vedoucího restaurace XXXXX a s vozidlem odjížděl od restaurace.

V této době byl před restaurací i obžalovaný XXXXX, který z legálně držené zbraně zn. Glock 17 v době, kdy byl mírně ovlivněn alkoholem, vystřelil nejméně pět ran, přičemž 3 rány byly cílené na levou stranu odjíždějícího vozidla. Tyto tři rány zasáhly odjíždějící vozidlo do zadních dveří za řidičem, dvě střely byly zachyceny v zadní části vozidla a jedna střela pronikla skrz sedačky do přední části vozidla vpravo od řidiče v době, kdy řidič stočil vozidlo doleva a došlo takto ke změně směru jízdy.

Obžalovaný před Okresním soudem v Českých Budějovicích v přípravném řízení dne 19. 10. 2011 uvedl, že v době, kdy vyšel před restauraci, si myslel, že venku je jeho pes. Spatřil rychle příjíždějící vozidlo, které jej těsně minulo, on se lekl, v tu chvíli nevěděl, že vozidlo řídí poškozený, záhy mu však došlo, že vozidlo je poškozeného. Na poškozeného volal, aby zastavil, vozidlo se však vzdalovalo, a proto pětkrát nebo šestkrát vystřelil do vzduchu, nemířil však na motorové vozidlo a vůbec si nepřipouštěl, že by střelba mohla zasáhnout posádku auta.

Dne 21. 11. 2011 uvedl, že v kapse měl vodítko na psa, rozhlížel se, kde jej má a vozidlo projelo velmi těsně kolem něho. Lekl se i kvůli tomu, že měl strach o psa, něco zavolal, vozidlo však stejnou rychlostí odjíždělo. V nějakém zkratu vytáhl zbraň a několikrát vystřelil do vzduchu, sice směrem za auto, rány však nebyly na auto mířeny. Po střelbě vrátil zbraň do pouzdra, které měl na opasku na pravé straně.

Při hlavním líčení uvedl, že nevěděl, kdo je řidičem motorového vozidla, neví proč ten večer nebral psa s sebou. Vozidlo kolem něho projíždělo určitě rychlostí 40 km/h a v žádném případě však na motorové vozidlo nemířil.

V projednávané trestní věci nevznikly žádné pochybnosti, že v kritickou dobu střelil obžalovaný z legálně držené zbraně zn. Glock 17, ráže 9 mm, vystřelil nejméně pět ran, přičemž tři rány zasáhly levou polovinu motorového vozidla za řidičem, jedna rána směřovala do státní poznávací značky, druhá zasála vozidlo nad státní poznávací značkou a třetí levou polovinu vozidla pod zadním sklem.

Z doplněného znaleckého posudku z oboru balistiky soud zjistil, že kinetická energie střely v místě průchodu opěradlem dvousedadla předních sedadel ohrožovala řidiče nejvyšší kinetickou energií 231 J a nejnižší kinetickou energií 220 J. Z těchto hodnot bylo vypočítáno nejvyšší průřezové zatížení střely ráže 9 mm, které je přibližně $363,29 \text{ J/cm}^2$ a nejnižší průřezové zatížení této střely je $345,99 \text{ J/cm}^2$. Tzv. „Liškovo kritérium ranivosti“ uvádí, že v případě zásahu může střela způsobit vážné zranění nebo smrt při ráži 3 -18 mm u hodnoty 50 J/cm^2 .

S těmito závěry byl seznámen znalec z oboru soudního lékařství, který uzavřel, že průřezové energetické zatížení střely v místě možného zasažení osoby sedící na místě řidiče bylo několikanásobně vyšší, nežli je kritérium pro způsobení těžkého poranění nebo smrti. Při jiném zásahu hlavy než tečném, by nejspíše střela pronikla do dutiny lební s poraněním mozku a při proniknutí střely do dutiny hrudní či břišní by mohlo dojít ke smrti, která by byla vysoce pravděpodobná v případě zasažení srdce, hrudní a břišní srdečnice a plicnice. Pravděpodobná by byla při zasažení plic či jater.

Vzhledem k okolnostem případu byly ve věci zpracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a psychologie.

Znalec z oboru psychologie uzavřel, že rozumové schopnosti obžalovaného jsou ve srovnání se stejně starou populací v pásmu mírného nadprůměru. Imponuje jako osobnost v celku emočně stabilní, sociálně dobře adaptovaná se sklony k introverzi a rigiditě postojů. Je sociálně konformní, poněkud závislejší na kladném ocenění či podpoře vztažné skupiny či partnera v dyadickém vztahu. V době události byl z psychologického z hlediska orientován místem, časem i sebou. Podle psychologa šlo u obžalovaného o zkratkovité jednání, rychle realizované bez vážení následků při subjektivně vnímaném pocitu jakéhosi svého ohrožení a zřejmě i pod vlivem současně podvědomě vybavené zbytkové vzpomínky na extramatrimoniální vazby poškozeného k jeho manželce. Mohlo jít o reakci nepřiměřenou, zlobnou, neuváženou. Sám obžalovaný je však emočně poměrně stabilní a nemá navýšeny tendence k impulzivnímu či explozivnímu odreagování.

Podle závěrů znalce z oboru psychiatrie v době činu existovala u obžalovaného akutní reakce na stres a lehká intoxikace alkoholem. Jeho schopnost rozpoznat nebezpečnost jednání pro společnost byla snížena nepodstatně a schopnost ovládat jednání byla snížena podstatně.

Jeho opětovná integrace je z psychiatrického hlediska velmi dobře dosažitelná a vzhledem k nepřítomnosti duševní poruchy nenavrhl znalec ukládání ochranné léčby. Obžalovaný podle znalce z oboru psychiatrie není agresivní a nemá žádné vrozené či chorobné dispozice jednat ve vypjatých situacích agresivně.

Shora rozvedené důkazy prokázaly, že motorové vozidlo poškozeného bylo zasaženo třemi výstřely v levé polovině vozidla, tedy v místech za sedadlem řidiče, jedna střela pronikla opěradlem vozidla až do schránky na doklady v přední části vozidla, kde přerazila čepel nože. I tato skutečnost potvrzuje správnost závěru znaleckého posudku z oboru balistiky, podle nichž energetické zatížení průřezu střely bylo až sedmkrát vyšší, nežli které je potřebné ke způsobení vážného nebo smrtelného poranění.

Přestože obžalovaný v průběhu trestního řízení namítal, že střílel do vzduchu a nemířil na motorové vozidlo, nemohl soud přehlédnout, že obžalovaný je sportovním střelcem a 3 střely zasáhly motorové vozidlo v levé části od níže položené státní poznávací značky až do míst pod zadním sklem vozidla. Nešlo o použití střelné zbraně osobou, která s ní nemá zkušenosti, ale o použití střelné zbraně sportovním střelcem, přičemž střelba nebyla vedena na velkou vzdálenost, odjíždějící vozidlo bylo osvětleno a výše tří zásahů směrem od země k zasklení zadní části vozidla vylučuje obhajobu obžalovaného, že šlo o střelbu do vzduchu. Proto soud uzavřel, že v případě střelby ze strany obžalovaného šlo o mířenou střelbu na levou polovinu vozidla, střely zasáhly zadní část vozidla, a to i v takové výšce, že bylo pouze náhodou, zda nezasáhnou tělo řidiče. Znalecký posudek z oboru soudního lékařství pak prokázal, že při zasažení horní poloviny těla řidiče reálně hrozila smrt.

Při posuzování, zda obžalovaný jednal jako trestně odpovědný pachatel, vycházel soud ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychiatrie. Pokud existovaly rozdíly v závěrech znaleckého posudku z oboru psychologie a psychiatrie, je pro otázku příčetnosti rozhodující znalecký posudek z oboru psychiatrie. Z obou posudků však vyplývá, že jednání obžalovaného bylo zkratkovité a tyto závěry odpovídají i samotnému vyjádření pachatele.

Ze svědecké výpovědi poškozeného XXXXX vyplývá, že došlo ke slovnímu konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným po střelbě. Pokud v této době obžalovaný znovu nepoužil střelnou zbraň, podle závěru soudu to pouze potvrzuje skutečnost, že předchozí jednání pachatele bylo zkratkovité, avšak při střelbě obžalovaný nebyl ve stavu, který by vylučoval jeho trestní odpovědnost.

Podle § 15 odst. 1 tr. zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem nebo věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Podle odst. 2 tohoto ustanovení se srozuměním rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

Opakované výstřely zbraní na zadní polovinu vozidla, tedy místa, kde sedí řidič a to zbraní s výrazným smrtícím účinkem vzhledem na vzdálenost, na kterou bylo střeleno obžalovaným, který je sportovním střelcem, podle závěru soudu prokazuje, že obžalovaný v době střelby byl při nejmenším smířen, že tato střelba může vést ke smrtelnému následku a jeho schopnost rozpoznat společenskou nebezpečnost jednání byla ovlivněna nevýrazně a nebyla také vyloučena schopnost ovládat své jednání.

Jednání obžalovaného tedy bezprostředně směřovalo k dokonání zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku a to s přihlédnutím ke způsobu útoku, charakteru použité střelné zbraně zkušeným střelcem a není rozhodné, že jednání obžalovaného bylo v náhlém afektu, avšak afektu nevylučujícím trestní odpovědnost.

Ke smrtelnému následku nedošlo pouze náhodně díky okolnostem nezávislým na vůli obžalovaného a proto jednání XXXXX bylo posouzeno jako pokus zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 140 odst. 1 tr. zákoníku.

Obžalovaný XXXXX nebyl dosud soudně trestán ani projednáván v přestupkovém řízení. Při rozhodování o druhu a výměře trestu vzal soud v úvahu i závěry znaleckých posudků z oboru psychiatrie a psychologie, z nichž vyplývá, že obžalovaný není agresivním jedincem, jeho integrace do společnosti je z psychiatrického hlediska velmi dobře dosažitelná a šlo o zkratkovité jednání ve stavu, kdy ovládací schopnosti obžalovaného byly podstatně snižené.

Na straně druhé však musel vzít soud v úvahu také okolnost, že obžalovaný v den, kdy požíval i alkoholické nápoje, odešel ozbrojen střelnou zbraní s ostrými náboji do restaurace a pouze díky shodě náhodných okolností, zvláště pak pohybu motorového vozidla nedošlo k usmrcení poškozeného, které zde velmi reálně hrozilo.

Po posouzení okolností případu, poměrů pachatele, jeho dosavadnímu životu, okolnostem, které pokus zločinu doprovázely i skutečnosti, že došlo pouze k pokusu zločinu, nepřistoupil krajský soud k ukládání trestu v zákonné trestní sazbě na 10 až 18 let, ale uzavřel, že použití této trestní sazby by bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze jeho nápravy dosáhnout trestem kratšího trvání.

Proto přistoupil k uložení trestu odnětí pod dolní hranicí zákonné trestní sazby, a to ve výměře 5 let. Tento trest vzhledem k charakteru osobnosti obžalovaného nepochybně povede k jeho nápravě, kratší trest by však nemohl podle závěru soudu působit i preventivně, aby osoby legálně držící zbraně se nedopouštěly obdobně lehkomyšlného jednání, které ve svém důsledku vedlo ke spáchání pokusu zločinu vraždy. Pokud by obžalovaný jednal odpovědně a navštívil restauraci, aniž by byl ozbrojen, k tomuto jednání by vůbec nedošlo.

Uložený trest je již ze zákona nepodmíněný. Pro účely výkonu tohoto trestu u obžalovaného přicházelo v úvahu zařazení do věznice s ostrahou. Okolnosti projednávaného činu i charakter osobnosti pachatele vedly krajský soud k závěru, že náprava obžalovaného bude lépe zaručena v mírnějším typu věznice a to ve věznici s dozorem.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku pak byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, která byla použita ke spáchání pokusu zločinu vraždy.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku

o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 9. 5. 2013

JUDr. Roman B á r t a, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Jitka Roubínková